

[Forsvarsministeren]

Hr. Steen Folke spørger igen om regeringens opfattelse af fase 3. Vi er ikke forlovet med fase 3 rapporten, og jeg tror også, at hr. Steen Folke erkender, at den skitse, som han har hørt en del af indholdet af her i dag, ikke falder helt nøjagtig ind i en af de modeller, som fase 3 rapporten bl. a. opstiller. På det område er der altså nogle forskelligheder og vil komme nogle forskelligheder ind i forhandlingerne i den kommende tid.

Den generelle danske støtteaftale spurgte hr. Steen Folke også om. Jeg kan sige, at i tilslutning til det, jeg nævnte indledningsvis om 1973-lovene – det, der står i betænkningen, hvad vi skal gøre, hvad ministeren skal gøre – er der her i efteråret 1979 mellem danske og amerikanske myndigheder indgået en aftale om det, der i NATO-sproget kaldes lines of communications. Aftalen er en forvaltningsoverenskomst og træder i kraft efter beslutning, som er truffet af ansvarlige politiske myndigheder. Først på dette tidspunkt er den egentlig trådt i kraft. Denne aftale får sin betydning i de tilfælde, hvor man ønsker modtagelse af amerikanske styrker. Ved lines of communications – eller forkortet LOC – forstår man alle de transportmuligheder såvel til søs, til lands og i luften, som kan forbinde en operativ militærenhed med et eller flere operationsområder, hvilke forsyninger og forstærkninger der kan føres frem. Man kan altså tale om en transport- og støtteaftale. Meningen med den dansk-amerikanske LOC-aftale er at tilvejebringe det nødvendige grundlag for, at amerikanske forstærkninger kan komme til Danmark, såfremt det måtte ønskes, og kan modtages ad søvejen eller luftvejen og blive transporteret videre til deres operationsområde.

Det skal anføres, at der i tilslutning hertil vil være behov for at udpege de havne, flyvepladser, jernbaner, veje og bygninger osv., som er nødvendige for en sådan modtagelse, transport og underbringelse af forstærkninger osv. Som jeg nævnte før, er ordningen udformet således, at den ikke kan træde i kraft uden forudgående dansk godkendelse – politisk godkendelse – og eventuel oplægning af amerikansk materiel kan ikke finde sted alene med hjemmel i denne aftale, men forud sættes forhandlet separat.

Hr. Arentoft spurgte igen, hvornår vi får lovforslaget. Jeg har prøvet på at svare på det én gang. Det afhænger af, hvor meget vi

kan fremme de forhandlinger, der pågår i øjeblikket.

Hr. Arentoft spurgte, hvordan jeg vil definere begrebet forsvarspartier. Som jeg sagde, er det en traditionel situation, jeg her har befundet mig i.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Hr. Arne Christiansen har nu indset, at der var flere, der stod bag den sikkerheds- og forsvarspolitik, der blev ført op til den 9. april 1940, og det skal vi så lade ligge. Det var en god bemærkning, der kom fra hr. Arne Christiansen i den anledning. Dette at lære af historien kunne vi føre en lang diskussion om, det skal jeg undlade.

Når man nu siger til mig, at jeg holder mig til oplysninger, jeg ikke burde sige noget om, vil jeg gøre opmærksom på, at der den 23. februar var en større artikel i Politiken, hvori major Gustafsson fortæller om, hvad en 3 pct.s forøgelse af forsvaret vil indebære. Det vil indebære en reduktion på 2.280 mand i fredsstyrken og ca. 5.000 mand i krigsstyrken. Jeg vil gerne spørge repræsentanter for venstre og konservative: står det helt fast, at venstre og konservative vil forlange, at den nuværende forsvarsordnings styrkemålsangivelser skal overholdes til punkt og prikke, hvad angår mandskab, hvad angår materiel, uanset hvad det koster?

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg har et par enkelte supplerende spørgsmål til forsvarsministeren. For det første forstod jeg på forsvarsministeren, at de betragtninger, der findes i oplægget fra forsvarskommandoen vedrørende stationeringsproblemerne, indgår som forslag og tanker i forhandlingerne. Nu skriver man altså, som jeg citerede tidligere, at det hører med til de nationale opgaver at modtage og støtte og anvende eksterne forstærkninger »allerede fra et tidligt stadium af en krise«. Det er det sidste, der interesserer mig. Jeg vil godt spørge forsvarsministeren, når nu dette skal indgå i forhandlingerne: er forsvarsministeren enig i den betragtning, der her er lagt op til?

Det andet er: synes forsvarsministeren ikke også, at det vil være rimeligt, om det indgik i en debat om et militært forsvar af Dan-